

А. Р. Туманянц,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри кримінального процесу
Національного університету "Юридична академія України
імені Ярослава Мудрого" (м. Харків)

УДК 343.13 (477)

ІНСТИТУТ СЛІДЧОГО СУДДІ ЗА НОВИМ КРИМІНАЛЬНИМ ПРОЦЕСУАЛЬНИМ КОДЕКСОМ УКРАЇНИ

Розглянуто теоретичні та практичні проблеми запровадження у кримінальне процесуальне законодавство України інституту слідчого судді. Досліджено його правову природу як гарантію судового захисту конституційних прав і свобод людини. Аналізуються процесуальний статус слідчого судді, його місце й роль у системі кримінальної процесуальної діяльності.

Ключові слова: судовий контроль, слідчий суддя, забезпечення захисту конституційних прав та свобод людини.

Судова влада в системі інших гілок влади самостійна й повноважна в силу свого високого статусу, компетентності й авторитетності. Саме вона повинна гарантувати забезпечення конституційних прав і свобод особи, в тому числі й у кримінальному судочинстві. Створення правової держави передбачає наявність ефективного механізму захисту прав і свобод людини і громадянина в усіх сферах суспільного життя. Досудове розслідування пов'язане з можливостями досить широкого обмеження прав особи органами держави, а тому потребує особливих гарантій, які попереджають довільність чи безпідставність такого обмеження.

На сучасному етапі судової і правової реформи в Україні, яка проходить у напрямку реалізації прийнятого на себе державою зобов'язання захисту прав та законних інтересів людини і громадянина, особлива роль належить судовій владі. Суттєве розширення юрисдикції суду на досудових стадіях кримінального процесу є одним з напрямків реформування системи досудового провадження. Завдання захисту конституційних прав особи саме судом останнім часом актуалізувалось у зв'язку з переглядом низки усталених положень та інститутів у теорії кримінального процесу. За приклад можна навести продовжуване поширення елементів змагальності на досудовій стадії [1, с. 4] розширення юрисдикції суду на стадію досудового розслідування, що цілком відповідає сучасним міжнародно-правовим стандартам, які регулюють правове положення особи, притягнутої до кримінальної відповідальності: Загальній декларації прав людини, прийнятій Генеральною Асамблеєю ООН (1948 р.), Міжнародному пакту про громадянські й політичні права (1966 р.), Європейській конвенції про захист прав людини та основоположних свобод (1950 р.) та іншим міжнародним правовим документам.

У системі юридичних гарантій захисту прав особи на досудових стадіях кримінального процесу повноваження суду набувають особливого значення [2, с. 2–3; 3–9], оскільки вони утворюють самостійну функцію судової влади, спрямовану виключно на захист конституційних прав і свобод особи.

Слушність і своєчасність запровадження інституту слідчого судді підкреслюють провідні вітчизняні й російські вчені [10, с. 16; 11–15]. З точки зору І. Л. Петрухіна і Е. Ф. Куцовой, лише належність до суддівської влади органу,

який здійснює попереднє слідство, забезпечує йому незалежність. Якщо виходити з необхідності найповнішого гарантування прав і законних інтересів особи при досудовому розслідуванні, то ідея використання судових слідчих (або слідчих суддів) є найбільш продуктивною [4, с. 85].

Перш ніж перейти до безпосереднього розгляду процесуального статусу слідчого судді, доцільно звернутися до аналізу доволі широкого спектра висловлених у науковій літературі поглядів щодо правового характеру діяльності судової влади на стадії досудового розслідування. Більшість учених-процесуалістів визначає діяльність суду на досудовому провадженні як судовий контроль [7; 12; 17–18]. На думку деяких дослідників, прийняття судом рішень про провадження слідчих дій, що обмежують конституційні права людини, і розгляд скарг на дії й рішення органів досудового розслідування складають зміст декількох функцій — судового контролю і забезпечення законності обмеження конституційних прав громадян [19, с. 39]. Усе більшого поширення набуває позиція науковців щодо характеристики цього виду судової діяльності як функції судового захисту [20, с. 37; 21–25]. Достатньо поширеним також є й погляд судової діяльності на цей напрямок як відправлення правосуддя [7; 12; 17; 18].

На наш погляд, слідчий суддя як новий суб'єкт кримінального судочинства України є носієм судової влади. Він здійснює діяльність, спрямовану на забезпечення недопущення протиправного й необґрунтованого обмеження конституційних прав і свобод особи на досудових стадіях кримінального провадження шляхом превенції та захист прав і свобод особи, тобто на їх відновлення у випадку порушення.

Підкреслимо, що роль інституту слідчого судді багатоаспектна і полягає в забезпеченні режиму законності у кримінальному провадженні, захисту конституційних прав і свобод особи й розширення змагальності на досудовому провадженні.

На противагу періодичному судовому контролю, передбаченому нормами КПК України 1960 р., діяльність слідчого судді за новим КПК має наскрізний характер, який за рахунок її всеохоплюваності й систематичності позитивно позначатиметься на рівні гарантованості конституційних прав і свобод особи у кримінальному провадженні. Зважаючи на завдання, що стоять перед слідчим суддею, вважаємо, що його діяльність повинна відповідати вимогам системності, постійності, пронизувати все досудове розслідування, що позитивно відбиватиметься на рівні правової захищеності людини у сфері кримінального судочинства.

Кримінальна процесуальна діяльність слідчого судді матиме важливе значення для всього кримінального процесу, оскільки від його дій і рішень залежатимуть перебіг і результати кримінального провадження, забезпечення дотримання прав і свобод людини, отже, й реалізація його завдань у цілому.

Відповідно до п. 18 ст. 3 КПК України слідчий суддя — це суддя суду першої інстанції, до повноважень якого належить здійснення в передбаченому КПК України порядку судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у кримінальному провадженні та у випадку, передбаченому ст. 247 КПК України, — голова чи за його призначенням інший суддя Апеляційного суду Автономної Республіки Крим, апеляційного суду області, міст Києва та Севастополя.

Слідчі судді (суддя) обираються зборами суддів районного, районного у місті, міського й міськрайонного суду за пропозицією голови суду або будь-якого судді цього суду (якщо пропозиція голови суду не була підтримана) на строк не більше 3–х років і можуть бути переобрані повторно. До моменту обрання слідчого судді відповідного суду його повноваження виконує найстарший за віком суддя цього суду. Слідчий суддя не звільняється від виконання обов'язків судді першої інстанції, проте здійснення ним повноважень із судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у кримінальному провадженні враховується при розподілі судових справ та має пріоритетне значення (ч. 5 ст. 21 Закону України “Про

судоустрій і статус суддів”). Кількість слідчих суддів визначається окремо для кожного суду зборами суддів останнього.

Такий підхід законодавця до запровадження інституту слідчого судді як окремого суб'єкта кримінальної процесуальної діяльності є цілком виправданим. Як влучно було відмічено у спеціальній літературі, введення в кримінальне судочинство інституту слідчого судді повинно бути пов'язано саме з реальним реформуванням усієї системи взаємовідносин, з одного боку, між владою й судом, з другою — між органами досудового розслідування, слідчими суддями і судами загальної юрисдикції, які вирішують кримінальне провадження по суті. Суд як орган влади повинен бути наділений безумовним повноваженням перевіряти й оцінювати подані ініціатором клопотання обвинувальних доказів, оцінювати їх на предмет належності, допустимості й достатності для вирішення спору сторін по суті. Тільки на цих об'єктивних засадах суддя вправі формувати висновок про наявність або відсутність юридичних і фактичних підстав для задоволення того чи іншого внесеного до суду клопотання, про визнання законними й обґрунтованими оскаржувані сторонами дії або рішення органів досудового розслідування [26, с. 16].

Доречно звернутися до практики Європейського Суду з прав людини. Так, у рішенні *П'єрсак проти Бельгії* [27] від 1 жовтня 1982 р. зазначається: щоб суди були в змозі викликати довіру, слід також враховувати й питання їх внутрішньої організації; якщо суддя за характером своєї попередньої роботи міг мати справу з конкретним випадком і в подальшому бере участь у його розгляді, суспільство вправі побоюватися, що достатніх гарантій неупередженості може бракувати.

На стадії досудового розслідування, здійснюючи своє виключне повноваження по вирішенню правового конфлікту чи його попередженню, слідчий суддя у процесі розгляду конкретних матеріалів поновлює порушене право однієї з конфліктуючих сторін і запобігає можливій появі необґрунтованого порушення або обмеження прав іншої. Залишаючись об'єктивним й неупередженим арбітром, він забезпечує реалізацію гарантованого державою права на звернення до органів судової влади за захистом усіх осіб незалежно від того, яку роль вони відіграють у правовому конфлікті. Цей суб'єкт здатен на превенцію й захист від порушення чи безпідставного обмеження конституційних прав і свобод особи, які з великою мірою вірогідності можуть бути допущені діями або рішеннями слідчого чи прокурора. Слідчий суддя сприятиме розширенню змагальних засад на досудовому провадженні, що позитивно позначиться як на якості процесуальних документів органів досудового розслідування (їх обґрунтованості, вмотивованості), так і на рівні правової захищеності особи, яка бере участь у кримінальному процесі.

Особливість повноважень слідчого судді впливає зі специфіки діяльності й завдань цього суб'єкта. Він має бути наділений достатнім і виключним обсягом прав та обов'язків, оскільки його діяльність пов'язана зі специфічним об'єктом, який має особливу соціальну цінність, — правами і свободами особи.

З урахуванням вищенаведеного певний науковий інтерес викликає класифікація повноважень слідчого судді на досудовому провадженні. Розглянемо їх більш детально.

1. Повноваження слідчого судді при застосуванні заходів забезпечення кримінального провадження на досудовому розслідуванні. За ухвалою слідчого судді застосовуються:

(а) *заходи забезпечення кримінального провадження* — судовий виклик (ст. 134), привід (ст. 140), накладення грошового стягнення (гл. 12), тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом (гл. 13), відсторонення від посади (гл. 14), тимчасовий доступ до речей і документів (гл. 15), арешт майна (гл. 17);

(б) *запобіжні заходи* — особисте зобов'язання (ст. 179), особиста порука (ст. 180), домашній арешт (ст. 181), застава (ст. 182), тримання під вартою (ст. 183), екстрадиційний арешт (ст. 583) тощо.

2. Повноваження слідчого судді при проведенні процесуальних дій, які обмежують конституційні права особи. Слідчий суддя надає дозвіл на проведення:

(а) слідчих (розшукових) дій — обшук (ст. 234), огляд житла чи іншого володіння особи (ст. 237), слідчий експеримент, що провадиться в житлі чи іншому володінні особи (ст. 240), отримання зразків для експертизи (ч. 3 ст. 245), допит за запитом компетентного органу іноземної держави шляхом проведення відео- або телефонної конференції (ст. 567) тощо;

(б) негласних слідчих (розшукових) дій: аудіо-, відеоконтроль особи (ст. 260), накладення арешту на кореспонденцію (ст. 261), огляд і виїмка кореспонденції (ст. 262), зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж (ст. 263), зняття інформації з електронних інформаційних систем (ст. 264), обстеження публічно недоступних місць, житла чи іншого володіння особи (ст. 267), встановлення місцезнаходження радіоелектронного засобу (ст. 268), спостереження за особою, річчю або місцем (ст. 269), аудіо-, відеоконтроль місця (ст. 270) тощо. Тільки за ухвалою слідчого судді може бути здійснено проникнення до житла або іншого володіння особи (ст. 233).

3. Повноваження слідчого судді при розгляді скарг на рішення, дії або бездіяльність органів досудового розслідування чи прокурора під час досудового розслідування. На досудовому провадженні можуть бути оскаржені рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора:

а) бездіяльність слідчого, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення, у неповерненні тимчасово вилученого майна згідно з вимогами ст. 169 КПК України, а також у нездійсненні інших процесуальних дій, які він зобов'язаний вчинити у визначений КПК України строк;

б) рішення слідчого, прокурора про зупинення досудового розслідування;

в) рішення слідчого про закриття кримінального провадження;

г) рішення прокурора про закриття кримінального провадження;

г) рішення прокурора, слідчого про відмову у визнанні потерпілим;

д) рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора при застосуванні заходів безпеки;

е) рішення слідчого, прокурора про відмову в задоволенні клопотання про проведення слідчих (розшукових) і негласних слідчих (розшукових) дій;

е) рішення слідчого, прокурора про зміну порядку досудового розслідування та продовження його згідно з правилами, передбаченими главою 39 КПК України (ст. 303 КПК України). Відповідно до ст. 591 КПК України до слідчого судді може бути оскаржено рішення про видачу особи (екстрадицію).

4. Інші процесуальні повноваження слідчого судді, спрямовані на забезпечення процесуальних прав суб'єктів кримінального провадження. Усі відводи під час досудового розслідування (крім відводу слідчого судді) розглядає слідчий суддя (ст. 81 КПК України). Він вирішує питання щодо речових доказів, що не містять слідів кримінального правопорушення, у вигляді предметів, великих партій товарів, зберігання яких через громіздкість чи з інших причин неможливе без зайвих труднощів або витрати на забезпечення спеціальних умов зберігання яких співмірні з їх вартістю, а також речових доказів у вигляді товарів чи продукції, що швидко псуються. Слідчий суддя вирішує питання про передачу їх для реалізації або знищення, якщо вони мають непридатний стан, або передає їх для технологічної переробки чи знищення, якщо вони належать до вилучених з обігу предметів або товарів, а також якщо їх тривале зберігання є небезпечним для життя чи здоров'я людей або довкілля (п.п. 2–4 ч. 1 ст. 100 КПК України).

Кожен слідчий суддя того суду, в межах територіальної юрисдикції якого знаходиться особа, яка тримається під вартою, має право постановити ухвалу,

якою зобов'язати будь-який орган державної влади чи службову особу забезпечити додержання прав цієї особи (ст. 206 КПК України).

У разі зволікання при ознайомленні з матеріалами, до яких надано доступ, слідчий суддя за клопотанням сторони кримінального провадження з урахуванням обсягу, складності матеріалів та умов доступу до них зобов'язаний установити строк для цієї процедури, після спливу якої сторона кримінального провадження або потерпілий вважаються такими, що реалізували своє право на доступ до матеріалів (ст. 290 КПК України).

Слідчий суддя затверджує письмову заяву особи про згоду на її видачу з України у спрощеному порядку (ст. 588 КПК України).

Заслугує на увагу й поділ повноважень слідчого судді на слідчі (розшукові) і юрисдикційні (судові). Така класифікація існує у кримінально-процесуальному праві Франції й має вагомим практичне значення, що полягає в тому, що делегувати (тобто за наявності певних підстав доручити іншому слідчому судді) можна тільки слідчі повноваження. Що ж стосується юрисдикційних повноважень, то вони належать виключно тому слідчому судді, до якого надійшла на розгляд скарга. Якщо застосувати таку класифікацію до повноважень слідчого судді України, отримаємо такі дві групи:

а) слідчі процесуальні права й обов'язки слідчого судді, що стосуються прийняття ним рішень про застосування заходів забезпечення кримінального провадження та дачі дозволів на проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій, які обмежують конституційні права особи;

б) юрисдикційні, або судові, що стосуються розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльність органів досудового розслідування чи прокурора під час досудового розслідування [28, с. 6].

На підставі викладеного обґрунтованим вбачається висновок про те, що в системі юридичних гарантій захисту прав особи на досудових стадіях кримінального провадження повноваження слідчого судді набувають особливого значення, оскільки утворюють самостійну функцію судової влади, спрямовану виключно на захист конституційних прав та свобод особи.

Водночас запровадження інституту слідчого судді сприятиме:

а) розвантаженню судів загальної юрисдикції, які сьогодні виконують ці повноваження;

б) диференціації кримінального судочинства, що, у свою чергу, дозволить удосконалити механізм розгляду кримінальних проваджень;

в) більш ґрунтовному й виваженому підходу суддів до вивчення клопотань органів досудового розслідування та прокурора й матеріалів кримінального провадження, що дозволить виключити формальне ставлення до них;

г) оперативності у вирішенні питань про виконання таких слідчих (розшукових) дій, як проведення обшуку або огляду в житлі чи іншому володінні особи, що, звичайно, позначиться на строках прийняття процесуальних рішень;

ґ) своєчасності у розгляді скарг на дії та рішення органів досудового розслідування і прокурора, що є необхідною умовою для невідкладного поновлення порушених конституційних прав і свобод особи;

д) підвищенню рівня правової захищеності особи у кримінальному провадженні в цілому.

Виконання зобов'язань, прийнятих на себе Україною у зв'язку з європейською інтеграцією, вимагає, щоб національне законодавство і практика його застосування в рамках єдиного правового простору відповідали сучасним міжнародним стандартам, основоположним принципам і нормам міжнародного права. Приєднання України до європейської системи охорони прав людини включає не тільки обов'язок охороняти й дотримуватися зафіксованих у Конвенції прав і свобод, а й визнання юрисдикції Європейського суду з прав людини. Введення інституту слідчого судді в кримінальне процесуальне законодавство стане одним з інструментів, за допомогою якого

український кримінальний процес з часом наблизиться до світових стандартів захисту прав людини.

Список використаних джерел

1. *Парфенова, М. В.* Охрана конституционных прав подозреваемого и обвиняемого в досудебных стадиях уголовного процесса России [Текст] / М. В. Парфенова. — М. : Юрлитинформ, 2004. — 87 с.
2. *Бойко, В. Ф.* Відбувається поступова трансформація сутності суду, який з органу примусу перетворюється на орган захисту прав і свобод людини [Текст] / В. Ф. Бойко // Вісник Верховного Суду України. — 2001. — № 4 (26). — С. 2–4.
3. *Грошевой, Ю. М.* Проблема удосконалення законодавства, що регулює кримінально-процесуальну діяльність [Текст] / Ю. М. Грошевой // Вісник Академії правових наук України. — 2003. — № 33–34. — С. 686–698.
4. *Деришев, Ю.* Следственный судья в досудебном производстве [Текст] / Ю. Деришев // Уголовное право. — 2004. — № 3. — С. 79–81.
5. *Макаркин, А. И.* Состязательность на предварительном следствии [Текст] / А. И. Макаркин. — СПб. : Юридический центр Пресс, 2004. — 265 с.
6. *Петрухин, И. Л.* Можно ли обжаловать в суд постановление о возбуждении уголовного дела? [Текст] / И. Л. Петрухин // Российская юстиция. — 2002. — № 4. — С. 49–50.
7. *Письменный, Д. П.* Розслідування злочинів слідчою та слідчо-оперативною групою: правові й організаційні засади [Текст] : [монограф.] / Д. П. Письменный, В. М. Федченко. — Дніпропетровськ : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2006. — 204 с.
8. *Смітєнко, З. Д.* Деякі питання, пов'язані з реалізацією функцій кримінального процесу [Текст] / З. Д. Смітєнко, І. В. Рогатюк // Адвокат. — 2002. — № 2–3. — С. 16–17.
9. *Чернобук, В. И.* Судебный контроль за досудебным следствием по уголовно-процессуальному законодательству Украины и России [Текст] / В. И. Чернобук // Актуальні проблеми політики : [зб. наук. пр.] / голов. ред. С. В. Ківалов. — Одеса : Юридична література, 2002. — Вип. 15. — С. 299–302.
10. *Бозров, В.* Контрольная функция суда [Текст] / В. Бозров // Российская юстиция. — 1996. — № 11. — С. 16–17.
11. *Дорошков, В.* Судебный контроль за деятельностью органов предварительного расследования [Текст] / В. Дорошков // Российская юстиция. — 1999. — № 7. — С. 26–28.
12. *Зинатуллин, З. З.* Судебная власть и правосудие по уголовным делам: соотношение с судебным контролем [Текст] / З. З. Зинатуллин, В. В. Зезянов // Российский судья. — 2005. — № 5. — С. 18–20.
13. *Клочков, В. Г.* Прокурорський нагляд за законністю та обґрунтованістю обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою [Текст] / В. Г. Клочков // Прокуратура. Людина. Держава. — 2004. — № 6 (36). — С. 41–51.
14. *Колоколов, Н. А.* Судебный контроль в стадии предварительного расследования [Текст] / Н. А. Колоколов. — М. : Юнити, 2004. — 303 с.
15. *Маляренко, В.* Межі судового контролю за додержанням прав і свобод людини в стадії попереднього розслідування кримінальної справи [Текст] / В. Маляренко, П. Пилипчук // Право України. — 2001. — № 4. — С. 40–44.
16. *Петрухин, И. Л.* О концепции уголовно-процессуального законодательства Российской Федерации [Текст] / И. Л. Петрухин, Э. Ф. Куцова // Государство и право. — 1992. — № 12. — С. 84–86.
17. *Коваль, В.* Актуальні проблеми функціонування судової системи України [Текст] / В. Коваль // Право України. — 2003. — № 12. — С. 20–24.
18. *Півненко, В.* Судовий контроль. Чи може він бути самостійною функцією органів судової влади у кримінальному судочинстві? [Текст] / В. Півненко // Прокуратура. Людина. Держава. — 2004. — № 3. — С. 104–108.
19. *Филин, Д. В.* Система функций судебной власти [Текст] / Д. В. Филин // Право і безпека. — 2003. — № 2'3. — С. 38–40.
20. *Быков, В. М.* Конституционные нормы, обеспечивающие подозреваемому и обвиняемому право на защиту в российском уголовном судопроизводстве [Текст] / В. М. Быков, А. В. Орлов // Право и политика. — 2002. — № 5. — С. 37–46.

21. Гуськова, А. П. К вопросу о судебной защите прав и свобод человека, гражданина в российском уголовном судопроизводстве [Текст] / А. П. Гуськова // Российский судья. — 2005. — № 6. — С. 11–14.
22. Лазарева, В. А. Теория и практика судебной защиты в уголовном процессе [Текст] / В. А. Лазарева. — Самара : Изд-во Самар. ун-та, 2000. — 232 с.
23. Трунов, И. Л. Защита прав личности в уголовном процессе [Текст] / И. Л. Трунов. — М. : Юриспруденция, 2005. — 304 с.
24. Франциферов, Ю. В. Значение независимости судебной власти и эффективности средств судебной защиты прав человека [Текст] / Ю. В. Франциферов // Российский судья. — 2002. — № 4. — С. 13–17.
25. Шило, О. Г. Теоретико-прикладні основи реалізації конституційного права людини і громадянина на судовий захист у досудовому провадженні в кримінальному процесі України [Текст] : [монограф.] / О. Г. Шило. — Х. : Право, 2011. — 464 с.
26. Сбоев, А. С. Механизм судебного контроля в досудебном производстве России [Текст] : автореф. дис. на соискание учен. степени канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 «Уголовный процесс, криминалистика и судебная экспертиза; оперативно-розыскная деятельность» / А. С. Сбоев. — Челябинск, 2004. — 20 с.
27. Case of Piersack v. Belgium (Application no. 8692/79). Judgment Strasbourg, 1 October 1982 [Electronic Resource] HUDOC. — URL : <http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-57557>.
28. Скрипіна, Ю. В. Слідчий суддя в системі кримінально-процесуальної діяльності (порівняльно-правове дослідження) [Текст] : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 «Кримінальний процес; криміналістика та судова експертиза» / Ю. В. Скрипіна. — Х., 2008. — 20 с.

*Рекомендовано до друку кафедрою кримінального процесу
Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого»
(протокол № 6 від 27 грудня 2012 року)*

Надійшла до редакції 14.01.2013

Туманянц А. Р. Институт следственного судьи по новому Уголовному процессуальному кодексу Украины

Рассмотрены теоретические и практические проблемы введения в уголовное процессуальное законодательство Украины института следственного судьи. Исследована его правовая природа как гарантия судебной защиты конституционных прав и свобод человека. Проанализированы процессуальный статус следственного судьи, его место и роль в системе уголовной процессуальной деятельности.

Ключевые слова: судебный контроль, следственный судья, обеспечение защиты конституционных прав и свобод человека.

Tumanians, A. R. Institute of Inquisitional Judge after the New Criminal Judicial Code of Ukraine

The theoretical and practical problems of implementing in the criminal judicial legislation of Ukraine of the institute of inquisitional judge are considered. Its legal nature as guarantee of judicial protection of constitutional rights and freedoms of has been investigated. Judicial status of inquisitional judge, his place and role are analyzed in the system of criminal judicial activity.

Keywords: judicial control, inquisitional judge, providing the protection of constitutional rights and freedoms of man.

